

פרשת ראה

ראה אני נוּתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בָּרָכָה וְקִלְלָה.

יש לפり, דנמץא כמה פעמים שאומה אחת מושלת על אחרת או שמלכת בכיפה, וגם נמצאים אומותיים שהם מושפלים עד שאול תחתיה ומשועבדים למלכיות אחרות, אבל רוב האומות אינם מושלים על שאר מלכיותיהם וגם אינם משועבדים תחת מלכות אחרות. זולת באומה ישראלית אלו רואים תמיד או שהיא מושלת על כל גוי הארץ כמו שהבתויחנו הקב"ה לתוך עליון על כל גוי הארץ, או שהוא בדיויטה תחתונה משועבדים למלכיות, ולא מצינו בשום פעם שהוא בדרך מסוימת.

וחטאים פשוט, כי האומות עומדים תחת המזל, ופעמים שהמזל מכירע שיעלו למעלה ופעמים שייהי במווצע ולפעמים שייהי במדרגה שלפה. משא"כ באומה הישראלית שאינן תחת המזל אלא הקב"ה מוליכם. וכך אם עושים רצונו הם סגולה מכל העמים, ובשבילים נברא כל העולם והם מושלים על כל האומות, ואם אינם עושים רצונו הבורא יילכו שבוי לפני צר.

וזהו מה שאמר הקרה, ראה, התבונן בדבר זה, כי אני נוּתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בָּרָכָה וְקִלְלָה, הכוונה היא או ברכה או קללה ולא מווצע שבין ברכה וקללה. וחטאים, את הברכה אשר תשמעו, והקללה אם לא תשמעו, ולא כשאר אומות שהכל תלוי במזל. ותדעון מזה כי אתם איןכם תחת המזל, אלא הקב"ה משליכך עליון תמיד.

(כתב סופר)

את הברכה אשר תשמעו... והקללה אם לא תשמעו... וסרתם מן הדרך...

אצל הברכה נאמר "אשר תשמעו", אבל אצל הקללה נאמר "אם לא תשמעו" וגם "וסרתם מן הדרך".

והסביר הוא, כי מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה. וכך, את הברכה אשר תשמעו, بعد השימוש בלבד, بعد המחשבה והרצון לקיים מצות ה' ראויים לברכה. אבל מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה, וכך, והקללה אם לא תשמעו... וסרתם מן הדרך. אין הקללה באה על לא תשמעו בלבד, דהיינו על מחשבה רעה, אלא אם כן יש גם מעשה של וסרתם מן הדרך.

(בארכאים חיים)